

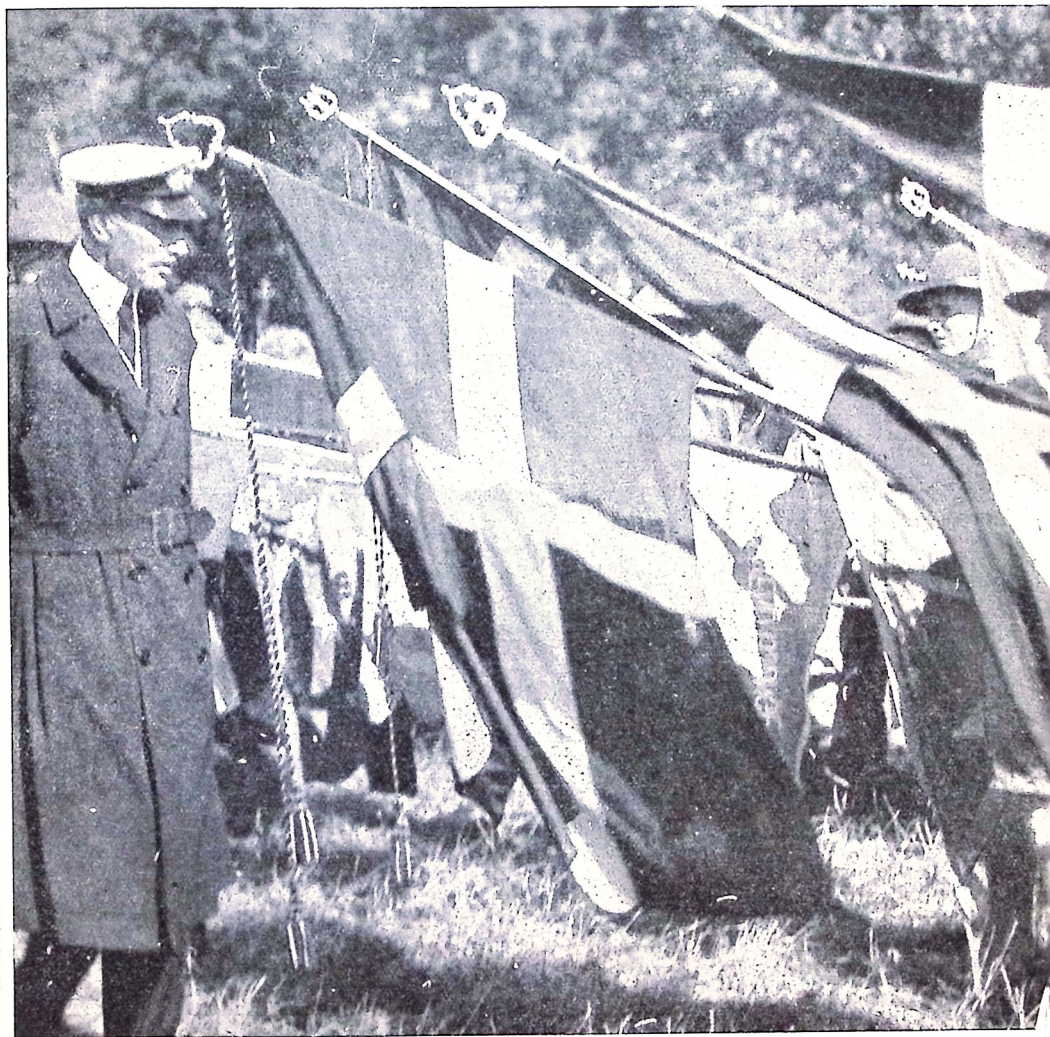
Gør mod andre, som du vil, andre skal gøre mod dig.

SPEJDERNES MAGASIN

MAJ 1937

NR. 4

21. AARGANG

Vi hylder vor Konge med sænkede Faner.

A/S De Forenede Mineralvandsfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25 • E TLF. CENTRAL 15026

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Pilestræde 52 København K.
Telefon Central * 10.493

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.
Kontortid 9—17, Lørdag 9—14.
Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

SPEJDERNES MAGASIN:

REDAKTØR:

Knud Schou, Korpskontoret.

NORDISK SPEJDESPORT:

(Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Møntergade 2 — Pilestræde 52,
Telefon *C. 10 493.

ANNONCEEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

ÆG CENTRALEN

C. 5427

Friske nylagte danske Æg

SKRIV

men paa Korpsets
„Spejderserie“

8 smukt
kolorerede Billeder

Pris 0.75 + Porto hele Sættet

Depotet og Korpskontoret sælger dem!!!!

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Sct. Georgs Budskabet

*er i Aar, i Anledning af Søspejdernes Jubilæum, skrevet af
Korpsets Søspejdercommissioner Kaptajn K. V. Høyer*

Spejderkammerater!

I Dag samles Verden over henved tre Millioner Spejdere for, som I, at hylde og mindes Sct. Georg, Symbolet paa et fælles Spejderideal. Samtidig bekræfter I jert Spejderløfte, idet I lover at gøre jert bedste for at holde Spejderloven.

Man taler i vor Tid meget om de Stærkeres Ret, men lyt ikke ensidig til disse Røster, selv om de paaberaaber sig Naturen, hvor Udvælgelsen ofte foregaar i Kraft af denne Ret. Husk, at der er noget, som er langt vigtigere, og det er de Stærkeres Pligt, skønt der kun sjældent tales om den, der dog ogsaa har Rod i Naturens Lov.

Spejdere, betragt engang Fuglene, naar de trækker, og I vil se, hvorledes de Stærkere skiftes til at føre, saa at alle ved fælles Hjælp kan overvinde de lange Afstande. Det er Gensidighedsloven — eller Loven om gensidig Hjælp — der virker i Trækfuglenes Flugt, og det er den, der kalder paa de Stærkeres Pligt til at føre an og vise Vej.

Men ligesom der ofte i Trækfuglenes Skarer er svagere Individuer, som har svært ved at vinde med frem, saaledes er der ogsaa indenfor Spejderdommen Karakterer, der trænger til at styrkes og hjælpes paa Vej, og her er det de Stærkeres naturlige Pligt at træde til. Thi vi skal alle frem mod Maalet:

Spejderidealet

for selv om dette som alle Idealer er uopnaaeligt, bør det være Genstand for al vor Stræben. Vær beredt!

K. V. Høyer.

I denne Maaned holder vor Konge 25 Aars Regeringsjubilæum, og vi Spejdere har en særlig Grund til at sende vor Lykønskning i denne Anledning.

Gennem alle de 25 Aar, Kongen har regeret, har han vist stor Interesse for Spejderne, ja lige fra den første Tid, der var Spejdere i Danmark. Da jeg var Spejder i Hellerup-Troppen, holdt vi tit Øvelse og Lejr ved Ruinerne af »Hjortholm Borg« ved Furesøen, og vor Vej derud gik forbi »Sorgenfri Slot« i Lyngby. Det hændte os ofte, at Kongen, der dengang var Kronprins, kom ridende langs Vejen og spurgte os ud om, hvad vi foretog os. Jeg har et Billede fra den Tid af en saadan Lejr, hvor Kongen staar og taler med min Tropsfører, Rektor Hartvig-Møller, som sikkert har forklaret, hvad Spejdersporten var.

I hvert Fald blev Kongens Sønner, dengang Prinserne Frederik og Knud, meldt ind i Troppen og var Spejdere i mange Aar og saa gode Spejderkammerater, som nogen kunde ønske sig. Kongen havde saa stor Tillid til vort Korps og til Troppens Førere, at han lod sine Sønner deltage i alt. De var med i Week-end-Lejre og paa Terrænovelser. Jeg husker en stor Korpsøvelse i 1912, som kaldtes »Matabelekrigen«. Min Trop (jeg var dengang Tropsassistent) overnattede i en Lade i Nordsjælland, og lidt over Midnat kom en Journalist for at faa Lov til at tale med Prins Frederik, den nuværende Kronprins. Men vi kunde ikke finde ham, han laa et Sted i Halmen mellem de andre Spejdere oppe paa Loftet i Ladden.

Ogsaa efter, at Kongens Sønner ikke længere var Spejdere, og Kongen altsaa ikke mere er Spejderfader, har vort Korps haft Lejlighed til at føle Majestædens Interesse. Under den store Jamboree i 1924 kom Kongen til Stede ved en stor Parade paa Eremitagesletten, og alle de udenlandske Førere og Korpsets Ledelse var Kongens Gæster paa Amalienborg Slot.

Ved den næste store Jamboree, som fandt Sted i England, lavede alle de 1300 danske Spejdere en samlet Gymnastikopvisning, som vakte stor Begejstring, og vi modtog i Lejren et Telegram fra Kongen med en Anerkendelse fordi vi havde gjort Danmark Ære. I kan jo sikkert forstaa,

at der var Glæde i de Danskes Lejr, da jeg læste Telegrammet op.

Det er nok kun faa af jer, der er Spejdere nu, som var med dengang. Men flere Tusinde af jer var med i Korpsets Jubilæumslejr, da Deres Majestæter Kongen og Dronningen aflagde Lejren et Besøg og taalmodigt stod stille, hver Gang der var Spejdere, som vilde fotografere, og gav gode Raad om at gaa lidt paa Afstand for at faa Billedet i hel Figur. »Vedels Egness Totem« fik den Dag slaaet et Firetommersøm i Hovedet af baade Kongen og Dronningen; tilsyneladende morede det dem begge og i hvert Fald glædede det Troppens Spejdere. Og det er givet, at Randerstroppens Tyrefægtning morede, det viser talrige Fotografier.

Det faldt i min Lod med kort Varsel at møde til Audiens for at takke for Besøget i Lejren. Da jeg fik Meddelelsen, stod jeg udenfor mit Telt i Færd med at barbære mig, og jeg kunde forstaa, at jeg fik travlt. Jeg fik det Raad at købe mig et Par hvide Handsker paa Vejen, men dels fik jeg ikke Tid og dels syntes jeg, at hvide Handsker til Spejderbluse med opsmøgede Ærmer ikke vilde se godt ud, saa det blev ikke til noget, og jeg regnede med, at det gik vel endda. Og da jeg kom ind paa Slottet, vilde Tjeneren have, at jeg skulde lægge min Spejderhat i Garderoben, men I véd jo nok, at efter Baden-Powells Mening er Spejderhatten en af de vigtigste Dele af Spejderuniformen, og da jeg fortalte det, fik jeg Lov at tage den med mig.

Kongen syntes meget tilfreds med, at jeg var reglementeret klædt, og var overordentlig venlig og spurgte med stor Interesse om, hvad Spejderne skulde foretage sig i København efter Lejren. Det svarede jeg paa, men da Kongen derefter spurgte: »Hvem er de engelske Spejdere, som ligger i Lejr lidt udenfor Aarhus?« blev jeg Svar skyldig, for jeg vidste det ikke. Men det viste Interesse for Spejderne.

Kongen har dekoreret Verdens-Spejderchefen med Storkorset af Dannebrog, og at jeg blev udnævnt til Ridder af Dannebrog maa ses som en Anerkendelse af vort Korps.

Ort Holm

2. Storedam Tropic

I Paasken 1937 sammenkaldte Korpset igen sine unge Førere til et Kursus. Med store Forventninger fra alles Side samledes vi paa Storedam Onsdag den 25. Marts.

Dagen efter, da Kursus begyndte, dannede vi 2. Storedam Tropic under Ledelse af Thorkild Glad, som havde Ove Holm, Niels Brammer, Erling Fossum, Fritz Lerche og Wilhelm Andersen til Tropsassistenter. I denne Tropic, der bestod af Spejdere fra Holstebro til Bornholm, voksede der snart et udmærket Kammeratskab frem, der gav sig Udslag paa mange Maader. Alle havde vi det samme Maal at hige efter, nemlig vor Dygtiggørelse som Førere i Korpset.

Førertræningen i store Træk.

I de fem Dage, vi 48 Spejdere var samlet i Gilwellhytten, indhøstede vi fortræffelig Lærdom, som nu gennem os spredes videre ud over hele Danmark.

Instruktionerne kom til os paa en Maade, der virkelig interesserede os. Aldrig var vi kede eller trætte af at høre paa, hvad der blev sagt. Dagene igennem fik vi af de forskellige Assistentinstruktioner, der handlede om det vigtigste indenfor Spejderbevægelsen; Wood-craft, Nødhjælp, Knobbinding o. s. v. Instruktionerne vekslede med Lege og Øvelser. Kursusets Clou var Week-end Turen til Grib Skov.

Da det lige havde sneet, og vi om Morgenen

havde maattet grave Oves Vogn ud af en mægtig Drive, kan I forstaa, at Forholdene var lidt vanskelige. Det var meget trættende en hel Dag at løbe igennem tung, vaad, høj Tøsne. At vi ydermere bar Bagagen paa Ryggen under hele Øvelsen, gjorde det jo ikke nemmere. Men det hele blev taget med straalende Humør. Om Aftenen slog vi Lejr ved Bredden af Esrum Sø, skrabede Sneen til Side, lavede varm Middagsmad, holdt staaende Lejrbaal, sov varmt og godt til Kl. 6,30, op, Morgengymnastik, Vask i Søen, Havregød, Brydning af Lejren og Hjemmarch. Paaskehøjmesse i Grønholt Kirke og stor Ferdinand Frokost paa Storedam. Det var en Tur.

Aftenerne paa Kursus deltes mellem Patuljemøder og Lejrbaal. Paa disse Møder undervistes vi i praktiske Ting, f. Eks Linoleumssnit, Børstenbinding og Kurvffletning.

Førerkammerater Danmark over!

Hvis jeres Tropic næste Aar faar Lejlighed til at sende Spejdere til Storedam, saa maa I endelig gribe Chancen til at faa en god og alsidig Uddannelse, som vil hjælpe jer meget i jeres Omgang med Drenge.

Med Spejderhilsen

Illum,

2. Odense Tropic.

Hir — Hir

— Her skal du se et Billede. Det er ægte haandmalet!
— Det var ogsaa noget at tale om. Det er vores Hønselus ogsaa!

RAADGIVEREN

Spejdersport i Lynglimt Ved Helge Pescettini

Hvad tager du med paa Week-end-Lejr?

Saa lidt som muligt. Paa dig selv bærer du: Tykke Strømper, Støvler, Undertøj og, hvis det er nødvendigt, i koldt Vejr en Pullower, udvendigt reglementeret Uniform og Spejderhat (ikke Gallauniformen) samt en

Regnfrakke. Denne bærer du dog kun i Regnvejr, ellers medbringer du den oprullet paa Rygsækken. I Rygsækken: Spisegrejer, Tandbørste, Sæbe og Haandklæde, tyk Sweater, Skiftebukser, Strømper og let Fodtøj (saa kan du skifte i Tilfælde af Gennemblødning). Uden paa Rygsækken: Sovepose med indlagt Nattoj, det hele indrullet i Voksdug og fastspændt med Remme.

Hvad tager Patruljen med?

Telte med Plads til een mere end der højest kan ligge. Redningsreb, Økse, Spade Lærredsspand, Lærredsvandfad, 2 Gryder med Pandelaag, 2 Slev, man behøver ikke paa en lille Lejr at have mere kompliceret Mad, end at dette Materiel er rigeligt). Desuden Forbindssager og en Hus-holdningssøgningskasse (Skrubber, Karklude, Soda, Sæbe og Børster m. m.) og ikke at for-glemme Patruljestanderen. Lejrpaas til Lederen og i Forvejen indhentet Lejrtilladelse er meget vigtigt. Brug Korpssets Spørge- og Klagekort.

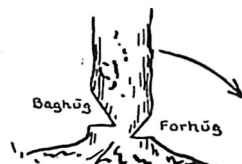
Havregrøden, den rare Morgenret

Brug ca. ½ Liter Vand pr. Spejder, lad dette spilkoge. Tilsæt saa Havregryn, saaledes at det i Rumfang svarer til ca. en Trediedel af Vand-

mængden. Lad det koge i ca. 10 Minutter, under uafbrudt Omrøring i Ottetalsfigurer. Husk Salt efter Behag, men ikke for meget. Lad ikke Baa-lets Flammer slikke op ad Grydens Sider. En lille Pakke Gryn er passende til en Patrulje paa ca. 8 Spejdere. — Lad aldrig en tom Gryde staa og tørre i Solen, inden den er rengjort. — Hæld straks Vand i den. Velbekomme. En stor Portion Grod, ¼ 1 Mælk, 1 Sigtbrøds-klemme (tyk) og en god Mugge The er et dejligt Maaltid at gaa paa til Kl. 12.

Det gamle Træ, oh lad det staa!

Dog ikke i Dag. — Faa Tilladelse til at fælde et Træ. Fældningen foregaar saaledes: Undersøg, hvor det ved Faldet skader mindst og kommer til at ligge bedst.

Lad dette være Faldsiden. Fjern alle Smaagre-ne, der kan genere under Fældningen. Begynd med et Forhug tæt ved Roden paa Træets Fald-side. Derpaa hugger du los paa Træets modsat-te Side, et Stykke højere oppe. Hug med rolige Tag, der behøves ikke mere Kraft i Slaget end Øksens egen Vægt. Sørg for at ramme paa sam-me Sted med hvert Slag. Naar Træet begynder at falde, maa du ikke opholde dig bag dette, da et faldende Træ ofte vil slaa haardt bagud. — Sørg for at holde Øksen skarp og lad endelig Øksehovedet sidde godt fast paa Skaffet. Øksen er et herligt Redskab, men i en Taabes Hænder kan det skabe Ulykker.

Kendt og skattet blandt Spejderne

er Maggi's Bouillon-Terninger paa Grund af deres fremragende Egenskaber som Proviant paa Tur og i Lejr. En lille Daase med 10 Terninger faas hos Købmanden for 60 Øre. Den optager ikke megen Plads i Rygsækken og er let at bære. Hertil kommer, at en Terning, kun opløst i ½ Liter kogende Vand, giver en velsmagende og kraftig Bouillon.

Thorkil fra Fredericia fortæller jer, hvorledes
I kan lave

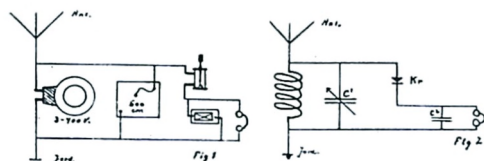
EN LEJRRADIO

Hvem ønsker ikke at have en rigtig Radio med i Lejren og saa ligge og »jazze« hele Aftenen eller høre paa jysk Liegstou, det ku' da være Grin.

Den simpleste Modtager er en Krystallmodtager og den vil jeg derfor give en Anvisning paa.

Af Materiale anvendes følgende:

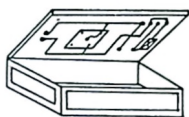
En Krystaldetektor, en variabel Kondensator (Drejekondensator) à 500 cm, en Spole med 200

—400 Vindinger og endelig, hvis der er megen Radiostøj i Nærheden, en fast Kondensator à 3000 cm. Prisen for alt dette bliver ca. 4,00 Kr. Endvidere hører der Bøsninger til, og Diagrammet ser da saaledes ud som paa Fig. 1.

Mere teknisk ser Diagrammet saaledes ud som Fig. 2.

Det hele udføres i en Cigarkasse saaledes som Fig. 3 og Fig. 4.

Anten.

Fig. 3

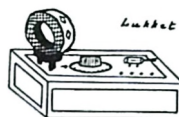
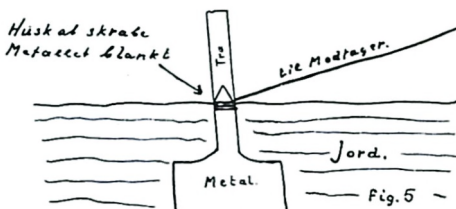

Fig. 4

Som Antenne bruges enten en rigtig Antenne paa 25—50 m (paa Sjælland kan man nøjes med 10—15 m) eller ogsaa bruges et Staaltraads-hegn, som ikke har metallisk Forbindelse med

Jorden eller hvor Pælene er vaade. Som Jordledning er en Kobøjle god, men bedre er dog en Spade forbunden saaledes som Fig. 5.

God Fornøjelse!

Den gode Viljes Dag

er den 18. Maj. Paa denne Dag udsender Børnene i Wales en Radiohilsen til Børnene hele Verden over. I kan ogsaa faa den at høre ved at lukke op for Radioen den 18. fra Kl. 16,28—17,10, hvor der vil blive udsendt en Transmission af en Fredsforestilling for Børn i Nora Bio med Taler af kendte Personer, Sang af Statsradiofoniens Drengkor og bl. a. ogsaa nævnte Hilsen fra Walesbørnene paa Engelsk og Dansk.

Bladcentralen.

Efter Henstilling flere Steder fra, er Prisen paa Bladene (baade ved Køb, Salg og Bytte) blevet ændret til:

Spejd. Mag.	Nord. Spejdersp.	
21. Aarg.	19. Aarg.	Kr. 0,25 pr. Stk.
20. —	18. —	— 0,30 —
19. —	17. —	— 0,35 —
18. —	16. —	— 0,40 —

o. s. fr., saaledes at første Aargang af Spejdernes Magasin kommer til at koste Kr. 1,25 pr. Stk. og første Aargang af Nordisk Spejdersport Kr. 1,15. — De øvrige Betingelser er uforandrede.

Runeopgaven.

Løsningen er:

»Danmarks Spejdere hilser vor gamle Hovding. Du aabnede vore Øjne for det primitive Livs Glæder. Du gjorde vor Ungdom rigere gennem Spejderbevægelsens styrkende Kammeratskab. Du fremhævede Kravene til os selv gennem Spejderløftet og Spejderloven. Med et Hovdingevaaben fra Danmarks ældste Tid overbringer vi dig vor Lykonskning og Hyldest paa Firsaaarsdagen.«
(Fortsættes Side 11)

Der har vi den igen —

Den 15. Maj kan Hans Majestæt Kongen fejre sit 25 Aars Regeringsjubilæum ...! Og da Kongen og i det hele taget de kongelige Højheder altid har haft en særlig Interesse for Garden, vil det være paa sin Plads at faa lidt at vide om Livet »bag Kulisserne«.

Enhver København'er med blot en lille Smule Respekt for sig selv kan ikke nævne sin By's Seværdigheder uden straks at komme ind paa det festligste af alle *Billeder*, nemlig den kongelige Livgarde.

Lige saa præcis som det i sin Tid saa bekendte »Ranch's Ur« paa Hjørnet af Købmagergade og Strøget er Vagtparaden — paa Slaget 12 ankommer den til Kongens Residenspalæ ... for at *afhente* Fanen. Opmarchen paa Amalienborg Slotsplads finder man sikkert ikke Magen til nogen Steder.

MED — OG UDEN SKÆG

Men hvorfor har Tambourmajoren eller rettere Stabstamburen ikke Skæg? Jo, det har *sin* Historie og er forøvrigt en Følge af Afskaffelsen af de hervede Piberdreng. Før i Tiden var det en selvstændig Stilling at være Stabstambur — men i Dag er han Musiker baade uden- og indenfor

Livgarden og kan altsaa ikke tillade sig at bære det traditionelle Skæg.

Det er dog ikke Stabstamburen, saadan som mange tror, der dirigerer Orkestret! Han gaar ganske vist foran og med sin søvglinsende Stav »gør Tegn« til, at *nu* skal Musikken spille, og *nu* skal Piberdrengene spille. Næ — det er Musikdirigenten — paa nuværende Tidspunkt Th. Dyring — der leder, indstuderer og i det hele taget dirigerer Musikken.

MUSIKDIRIGENTEN

Jeg har henvendt mig til Musikkorpssets Chef for at faa lidt at vide

»Har Livgarden altid været saa populær, som den er i Dag?«

»Det vil jeg regne med,« smiler den populære Musikdirigent. — Jeg sidder ved hans Skrivebord i det hyggelige Hjem paa Østerbro.

»Hvornaar begyndte De i Livgarden?«

Herr Dyring svarer uden Betænkning: »I 42 Aar har jeg været ansat i Garden. Jeg begyndte som Piberdreng ... eller rettere for at være helt nøjagtig som *Spillemand 5* paa Spillemandsskolen.«

»Spillemandsskolen?«

»Ja — den Gang eksisterede der en saadan. Alle Dreng, der var fyldt 14 Aar kunde optages paa Spillemandsskolen, hvor de under Stabstamburens Ledelse fik Undervisning i Trommeslagning, Fløjte- og Signalhornspil. Det var en streng, men morsom Tid. Vi var jo kun store Dreng, men tilhørte alligevel Kongens Livgarde. Og samtidig aftjente vi vor Værnepligt ...«

»Hvornaar ophørte Spillemandsskolen?«

»I 1909 ophævede Staten Hærens Elevskole, og med den forsvandt Spillemandsskolen. I Stedet indførtes Hornblæskolen, hvor Elever i 17 Aars Alderen kunde optages. Men i 1923 ophævedes denne Ordning. Som Erstatning indførtes Reservehornblæskolen; og den eksisterer den Dag i Dag. Der uddannes 6 Værnepligtige paa hvert Rekruthold til Reservehornblæsere ... de lærer Tromme, Fløjte og Signalhorn. Musikere i Livgarden og Stabstamburen oplærer de unge Mennesker, men under min Ledelse. —

Naa, i Aaret 1900, den 10. Februar, gik jeg fra Spillemandsskolen og blev efter Konkurrence optaget i Musikkorpsen som Trompetist. Her spillede jeg til 1. April 1921 og blev ligeledes efter Konkurrence Stabshornblæser ved 4. Regiment ...«

»Stabshornblæser?«

»Ja, det vil sige Musikdirigent — og jeg overtog Ledelsen

af 4. Regiments Musikkorps efter den kendte Løjtnant Norup. Men allerede 1. November 1922 blev jeg Dirigent for Gardens Musikkorps.«

HAARD KONKURRENCE

»Hvad fordres der i en Dirigent-Konkurrence?«

»Det er en temmelig streng Konkurrence. Den varer i 2 Dage. 1. Dag er det Harmonisering og Instrumentering, der staar for. Næste Dag Direktion og Indstudering. — Det var for Resten Komponisten Alfred Tofte og Oberst Parkov, der fungerede som Dommere. Men det nuværende Musiktillsyn bestaar af kgl. Kapelmester Høeberg og Oberstløjtnant Harding Sonne, som jo ogsaa er Komponist.«

»Er De af musikalsk Familie?«

»Det kan man vist ikke benægte. Baade min Far og min Bror, som døde for et Aar siden, var Musikere i Livgarden.«

»De har ogsaa komponeret?«

»Ja, nogle Marcher ... og til Kongeparrets Sølvbryllup fik jeg Lov at tilegne Majestæterne en Festpolonæse.«

KUN NAAR FLAGET ER OPPE

»Hvoraf kan man se, om Garden trækker op?«

»Det bedste Kendingsmærke er Flaget paa Residenspalæet paa Amalienborg Slot. Kongen har sit Flag og Kronprinsen har sit ... Kun naar et af disse Flag er oppe, trækker Vagtparaden op.«

»Er Kongen Chef for Livgarden?«

»Som Kronprins var vor nuværende Konge Chef for Livgarden — og er naturligvis i Dag øverste Chef for hele Hæren.«

»Har De komponeret speciel Jubilæumsmusik?«

»Ja, jeg har skrevet en March: »Chr. den X's Jubilæumsmarch« —«

»Har De nogen særlige Fremtidssønsker?«

Herr Dyring tænker sig om et Øjeblik ... »Jo,« svarer han saa, »to Ønsker! Det ene: at Orkestret maatte blive udvidet fra 36 Mand til 60 ... vi har for lidt Træblæsere! Og det andet: at Myndighederne vilde regulere Færdslen i den Tid, Vagtparaden trækker op. Det hænder tit, at vi bliver forsinket paa de mest trafikerede Steder!«

Lad os haabe, at Gardens dygtige Dirigent maa faa sine Ønsker opfyldte ...! Men vi er dog glade og stolte af Vagtparaden, som den er. Vi smiler genkendende, naar Stroferne lyder fra den kendte March: »Der har vi den igen, den søde Vagtparade ...«

Knud Overs.

Musikdirigent Th. Dyring

Jamboreen ved

Inden I faar dette Nr. af Spejdernes Magasin har I antagelig faaet Indmeldelsesblanketten til Jamboreen. Lad nu være med at vente med at sende den ind indtil den sidste Dag. I letter Korpset saa uhyre meget i Arbejdet, om I kan sende jeres Indmeldelse snarest mulig.

En Række af de Oplysninger, der er nødvendige, staar i Jamboree-Indbydelsen. Men en af de Ting, som ikke staar, er de Planer, der er fremme om de danske Spejders Opvisning.

Helt fast ligger Planen ikke, men et lille Udvalg har tumlet med den og her er Resultatet.

Optrinnet skal hedde noget i Retning af »Spejderbevægelsens Sejrsang.«

Ind paa Opvisningspladsen kommer væltende en Horde af Gadedrenge, 50—60 Drenge, der kommer slæbende med gamle Sække, Gryder o. s. v. Fra et Gærde bryder de Teltstænger af, og under vild Vorden faar de rejst deres Sækkelærreds Telte.

De begynder at lege, og under Legen kommer de til at stikke Ild paa en Høstak. I kan selv fantasere videre, hvilke Unoder Gadedrenge kan finde paa.

Lidt efter kommer et Soldaterkorps marche-

rende, men den Eksersits, der her præsteres, vækker ikke Interesse hos Gadedrengene, der tværtimod ender med at drive Soldaterkorpset paa Flugt.

Nu kommer et Par Spejdertropper. De tager ikke den mindste Notits af Gadedrengene, men

Vogelenzang

De danske Spejders OPVISNING

gaar i Gang med forskellige Spejderfærdigheder. De foranstalter en Tovtrækning til Hest. De lapper en Rift i et Par Bukser, hver anden Spejder syer med lange Sting, hver anden er »Offer.« De bygger en Tovbro utrolig hurtigt. De leger en rask Spejderleg. Gadedrengenes Interesse er vakt, og flere trækker i Spejderuniformen.

Samtidig med at dette foregaar, rejser der sig det ene Telt efter det andet i Baggrunden.

Antallet af Spejdere vokser stadig, indtil alle Spejderne fra det danske Hold staar paa Opvisningspladsen i Patuljer.

Saa lyder der et Hornsignal. Lynsnart rejser hver Patulje sin Lejrflagstang. Tre større Flagstænger rejses midt paa Pladsen, og idet vi synger »Der er ingenting der maner«, glider Flagene til Tops. Af vore Lungers fulde Kraft raaber vi et Tjikkerlikker.

Opvisningen er endt, og vi marcherer ud med en Sang.

Har I gode Ideer til Enkeltheder, saa send dem helst i Dag til Korpskontoret. —

Holland har lige skrevet, hvor mange Spejdere de forskellige Lande foreløbig mener at komme med:

Armenien 50, Belgien 860, Czechovakiet 400, Danmark 500, (vi skulde gerne overraske dem ved at komme dobbelt saa mange), Estland 15, Finland 100, Frankrig 2400, Grækenland 40, Irak 36, Island 25, Japan 7, Letland 50, Liechtenstein 25, Litauen 25, Luxemburg 375, Norge 500, Portugal 25, Rumænien 200, Rusland 16, Schweiz 600, Storbritannien 8000, Sverige 400, Ungarn 500, Ægypten 40, Østrig 100. Her er ikke Holland og U. S. A. med, og dog er det, hvis I tæller dette sammen, 25 Lande og ikke saa ganske faa tusinde Spejdere.

ULVEUNGERNE

Hvordan man starter en Ulveflok

A, yhh, A y-yh, fire Biler stoppes med Ulveunger, af Sted, af Sted, ud ad Landevejen til Nykøbing Sjælland, kører vi. Vi skal til Agitationsaften i Nykøbing i Aften og er mægtig spændt paa, hvordan det skal gaa. Hjemme i Holte, ja, for vi er Holteulve, har vi haft det hele til vores Flokfest, men nu er det spændende at se, hvor meget vi kan huske.

Nu er det Aften. Vi staar allesammen oppe

Redaktøren siger (Fortsat fra Side 9)

Den overmaade store Tilslutning, Opgaven havde, viser mig, at I gerne vil have den Slags Opgaver. Nu var denne maaske særlig nem, og Præmierne særlig flotte, men alligevel — godt klaret. Der var nemlig ingen, der var forkerte, saa Præmieltildelingen er foretaget ved Lodrækning, og Gevinstlisten ser saaledes ud:

- 1 Eskimosovepose, Hans Christian Guldager, 3. Odense.
 - 1 Jamboree Meis, Ib Christiansen, Vedels Egne.
 - 1 Tommy Tværsæk, Ole Hansen, 1. Aarhus.
- Gevinsterne er sendt.

Med Spejderhilsen

paa Scenen og venter paa, at Tæppet skal gaa fra eller rettere sagt op. Saa nu gik det. Vi raaber Ulvehylet og gaar i Gang med forskellige Lege og Sketch, og nu opdager vi, at der nede i Salen sidder en hel Masse Drengene paa samme Alder som vi selv. Av, det var flovt, bare de saa ikke griner af os. Pludselig lyder der bragende Klapsalver, og de griner ganske vist af os, men det er fordi de morer sig. Det var nu ogsaa

sjovt, da Fox stak Hovedet ned i Flødeskummet f. Eks.

Bagefter blev vi inkvarteret hos Spejderne i Byen, een af os kom til at bo hos en Bager. I kan tro, han var tyk bag Ørerne, da han kom den næste Morgen, saa mange Kager havde han ædt.

Ja, saa næste Morgen mødtes vi igen med alle Drengene. De var nøjagtig lige saa mange som vi. Vi delte saa Banderne midt over og tog lige saa mange Drengene ind i hver Bander, som vi selv var. Vi blev saaledes til 6 Bander. Og saa havde vi vel nok en sjov Formiddag.

Det var et Forhindringsløb. Et Sted skulde vi spise et Negerkys, der laa paa et Stykke Papir paa Jorden, uden at røre det med Hænderne. Der var nogle, der fik det tværet det rundt i hele

HAR DU HØRT,

at vor Trop skal fotograferes, og vi faar et Billede gratis til Ophængning i Tropslokalet.

I skulde ogsaa ringe til Gjerløv, saa kommer han og tager det helt rigtige Billede, nemlig Billedet, der ligner.

Gjerløv - Fotograf. Palæ 3153 - Vimmelskaffet 47

Hovedet. Et andet Sted skulde vi svinge os over en bred Grøft med Vand i, med et Tov, der hang i Grenene paa et Træ. Det klarede vi allesammen.

Der hvor vi skulde balancere hen ad en Træstamme med et Æg paa en Teske i Munden, var der een, der maatte begynde forfra 14 Gange, for han naaede helt igennem uden at tabe Ægget. Det var heldigvis af Porcellæn. Og saa skulde vi mange andre Ting, bl. a. gaa et langt Stykke ned ad en Sti, uden at røre Jorden med Fø-

Tungen lige i Munden

derne, men hele Tiden flytte med to Mursten til at træde paa. Ihh, hvor var det sjovt. Det har Nykøbing Drengene vist ogsaa syntes, for bag efter var der en hel Masse, der sagde, de vilde være Ulveunger, og saa var det jo alligevel godt, at vi tog derop.

Med Ulvehilsen
Hu.

Stor BRAND- værnsopvisning

Torsdag den 6. Maj, Kristi Himmelfartsdag, paa Charlottenlund Fortet, Kl. 15,00. Det er Bernstorff Divisionen, der i Forening med Falcks Redningskorps og Røde Kors arrangerer en storlaaet Opvisning. At 1. Ordstrup Tropp arrangerer en Monstertropslejr, og Divisionens aarlige Tovtrækningskonkurrence løber af Stabelen ved samme Lejlighed, nævner vi kun for Fuldkommenhedens Skyld.

Det bliver en af de store Dage, og Bernstorff Divisionen venter at se en Masse københavnske Spejdere derude. Adgangen er gratis, og man kommer naturligvis i Uniform.

FORÆLDREREJSE TIL JAMBOREEN

En Chance for at besøge baade de danske og Alverdens Spejdere i Holland.

Der vil til Sommer, for Forældre og andre Venner af Spejderbevægelsen, eventuelt gamle Spejdere med deres Familie, blive arrangeret en 10 Dages Tur i moderne Turistbiler, der som sit Midtpunkt har et todages Besøg i Jamboreen i Vogelenzang. Desuden bliver der Besøg i Ham-

Selo

- Filmen til Sommersol.

Selochrome

- Filmen til Sol og Graavejr.

Selo Fine Grain Pankro

- Filmen til kraftige Forstørrelser.

Selo Hyper Pankro

- Filmen med det store Spillerum, fra Sommersol til Vintertid.

ILFORD-SELO FOTO A/S KØBENHAVN

PILESTRÆDE 19

NU SKAL DET VÆRE

Der er ikke saa forfærdelig lang Tid tilbage, førend din Trops- eller Flokfører skal afregne Lodsedlerne til Korpset, saa du skal passe mægtigt paa, at Chancen for at komme ud paa een af de mange Rejser, ikke ryger lige for Næsen af dig.

ER DU EGENTLIG KLAR OVER,

at du aldrig mere vil faa en saadan Lejlighed til at tilbringe din Sommerferie paa Rejse i fremmede Lande for kun det latterlig ringe Beløb af 1 (een) Krone. Du maatte jo være godt tosset, hvis du ikke allerede for længe siden havde sikret dig mindst 1 Seddel i hver af de Serier, du kan deltage i.

ULVEUNGER,

fortæl jeres Forældre, at de Mennesker, I kommer til at bo hos, hvis I vinder een af Bilrejserne, er ogsaa Ulve- eller Spejderforældre, saa I bliver i Familien, selvom I kommer væk hjemmefra.

HVIS DU ENDNU IKKE HAR FAAET NOGEN LODSEDEL,

saa slaa din Fører oven i Hovedet med noget haardt, og spørg hvorfor i Alverden han ikke har sørget for at du købte een for længe siden.

MEN DER ER KUN GANSKE FAA DAGE TILBAGE

For husk, at Lotteriet skal trækkes Torsdag den 20. Maj. — — Vær derfor rask i Vendingen, og lad ikke de andre faa de to sidste Lodsedler, som du maaske skulde have haft den ene af.

OG ENDELIG TIL JAMBOREESPEJDERNE

De 10 gratis Jamboreerejser vinker ad dig. Men du vinder ikke, hvis du ingen Lodseddel har.

burg, Bremen og Köln, i Amsterdam, Haag og andre seværdige Steder i Holland foruden Jamboreen og en interessant 3 Dages Tur i Belgien.

Turens Leder bliver KFUM-Spejdernes tidligere Korpsssekretær Forretningsfører Gunnar Ipsen.

Udførligt Program for Turen, der koster ialt 290 Kr., vil kunne faas ved Henvendelse til Gunnar Ipsen, Frederiksborggade 5, København K. Telefon 3598.

Benyt

**Slangerup-
Banen**

til

Sommerens Udflugter

Enhver Spejder

bør altid medføre

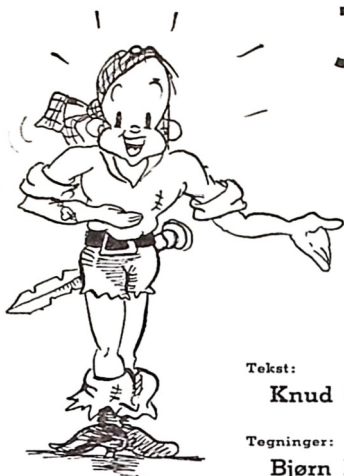
en **CITO** Forbindpakke
eller Forbindetui

Praktisk Lommeformat
Faas paa Apoteket

BANG & TEGNER A/S
Forbindsstoffabrik
KØBENHAVN K

Jeg — Theobald

Et ikke helt højtideligt Høre- og
Fjernsynsspil — som fortsættes

Tekst:
Knud Overs

Tegninger:
Björn Frank

Jeg var ved at blive rundtosset af at køre. Det dunkede allerede godt i øverste »Etagé«, og jeg maatte flere Gange tage mig til Hovedet for at overbevise mig om, at det sad der endnu. Naa, det var naturligvis ogsaa et dumt Sted at have ondt!

Helt befriende var det at høre en Tilskuers

Raab: »Og det kalder man Seksdagesløb! Jeg kalder det rullende CÆRKUS!«

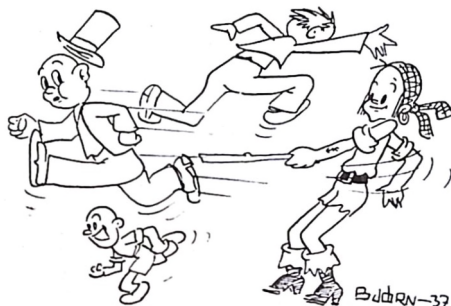
Og saa begyndte han at raabe højt om de elendige Pladsforhold..... Der, hvor han kom fra, var alting meget større! Om det saa var Sol og Maane!! Men fordi han tilfældigvis havde besøgt sin Broder, som var Amerikaner, behøvede han da ikke at være fyldt med Løgn.

I alle Tilfælde vilde han nu vise os, hvordan

man korte Seksdagesløb »hjemme i Staterne« og han endrede Rækværket og befandt sig et Øjeblik efter paa Kørebanen.

Men det ku' Folk ikke staa for. De tog straks Parti for og imod. Mange vilde være med til at smide Fyren ud. Hvilket igen endte i alvorlige Haandgribeligheder. Man delte sig ligefrem i to Lejre.

Heldigvis havde jeg utallige Gange læst »De tre Musketerer« og sat mig nøje ind i Fægtekun-

sten. Det lykkedes mig at faa fat i en Knorte-kæp ... og saa kan det nok være, at der vankede drøje Knubs.

Ihukommende d'Artagnan's fænomenele Fægte-kundskab, slog jeg fra mig til højre og venstre. Jeg bogstaveligt »fægtede« mig gennem Menne-skemængden. Og det lykkedes mig at trække mig længere og længere tilbage.

Heldigvis for mig var nogle Arbejdere i Færd med at gøre i Stand og beskæftigede sig blandt andet med at rulle et stort Tæppe sammen.

Jeg øjnede Chancen!

Paa mindre end syvottendedel af et trekvart Sekund lagde jeg mig fladt ned paa Gulvet. Og ingen anede, at jeg blev rullet med ind i Tæp-

pet og bagefter blev transporteret bort i en stor Vogn.

Hvor var det dejligt at ligge og hvile ud. For selvfølgelig var jeg medtaget efter Kampen! Det eneste, jeg tænkte paa, var, hvorhen Turen gjaldt. Jeg vilde jo helst til Amalienborg Slot med min kostbare Skat, men det kunde man jo ikke forlange ...!

Hvad vilde den danske Konge, som jeg ikke havde set i lang Tid, sige, naar han saa, at jeg — Theobald — var kommet hjem! Naturligvis vilde Majestæten nikke genkendende og udnævne mig til Ridder af »den gyldne Løve« ...! Minde kunde vel ikke gøre det ...

Jeg hørte tydeligt for mig Kongen sige: »Naa, Theobald Berg ... igen er du i vor Stad. Velkommen!«

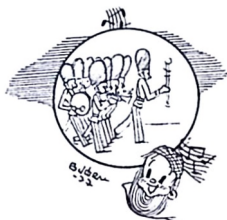
»Tak, Deres Majestæt,« vilde jeg sige. Og saa vilde jeg sige. Og saa vilde jeg komme frem med Skatten, som Kongen vilde blive mere end glad ved. ...

»Det er bravt gjort, Theobald ...! Meget godt — eller som Tyskerne siger: schön ... seer schön ... Berg!«

Vi havde vel kørt i en Times Tid, da jeg pludselig hørte Lyden af Musik. Festlig og klingende

Spil! Saa fin en Spillekasse havde jeg i lang Tid ikke hørt. Det maatte være Pionererne til Det Danske Spejderkorps Orkester.

Og saa viste det sig at være Livgardens Orkester. Vi befandt os altsaa paa

Slotspladsen ...!

Jeg laa lunt og godt inden i Tæppet og kunde alligevel høre alt, hvad der foregik. Saavidt jeg kunde forstaa, var der ogsaa her mange Menne-

sker samlet.

Ord om, at, hvor store Mænd befinder sig, følger Pøbelen!

Det maatte bestemt være en ualmindelig Dag denne. Maaske Generalprøve paa et Jubilæum. For Folk talte i én Uendelighed om Majestæten mange Gaver i Anledning af Jubilæet. Naa, paa det Tidspunkt var der kun 24 og et halvt Aar til Regeringsjubilæet. Men hvad, man kan lige-saa godt begynde i Tide. Forberedelser koster ingen Penge.

Majestæten vilde bestemt blive overrasket, naar han fik Tæppet med samt Indhold. Men jeg besluttede i mit stille Sind, at det skulde være sidste Gang, jeg agerede Indhold.

Jeg kunde mærke, at Vognen standsede. Og jeg blev løftet af og baaret ind, ud eller op! Det skal jeg ikke med Bestemthed kunne sige! Men afsted gik det!!!

Gaven skulde op paa Slottet med det samme — og forevises.

Det tegnede til at blive rigtig spændende. Og jeg frydede mig alene af den Grund, at jeg nu blev fri for at skulle besvare samtlige utaalelige af de Spørgsmaal, Adjudanten vilde fremkomme med. (Fortsættes).

Husk at forlange

GALLE & JESSEN's Flødekarameller

9
VARIATIONER

Ren Fløde, Chokolade, Mocca, Rom, Hindbær, Mandel, Malt, Lakrids og »Helse«. Vil I have noget lækkert og forfriskende, saa prøv vore Karameller! Hver enkelt er en Perle af Velsmag — og de »holder længe«!

¹/_s GALLE & JESSEN

DANA

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose. Lun og let som et Duntæppe.

DANA

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Java-Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af
Sports- og Manufakturforretninger, samt
Spejderkorpsets officielle Depot.

KORPSET RUNDT

1. Hellig Anders Trop

Slagelse har været paa Week-end-Tur med 1. Korsør og 1. Skælskør til Korsørs Tropshytte. Lørdag Eftermiddag var der patruljevis Afgang hertil, hvor vi beundrede det smukke Hus baade ind- og udvendigt. Om Aftenen fik vi os et hyggeligt Krus Te med Marmelade-Klemmer og nød rigtig Livet, inden vi gik til Ro.

Søndag skulde vi stille paa Havnepladsen Kl. 8,30 sammen med Skælskør, som var ankommet til Tropshytten Lørdag Aften.

Sammen med Korsør Spejderne afmarcherede vi til Lystskoven, hvor vi gik i Gang med en spændende Tæveøvelse, som efter en mægtig livlig afsluttende Kamp, endte med en Sejr til det kombinerede Korsør-Skælskør Hold over det kombinerede Skælskør-Slagelse Hold.

Kl. 15 var der patruljevis Afgang hjemad. — Glentepatruljen gik de 18 km. (Det var ogsaa noget at tale om. Red.).

Grevinge.

Der er startet en ny Trop i Grevinge. Den tæller 22 Mand med Postbud Hans Jensen som Tropsfører. Og gid at det maa gaa dem godt.

Ved Kolonneøvelsen i Horsens

var alle Troppe repræsenteret med god Mødeprocent. Grundlaget for Øvelsen var, at en Flok Guldgravere i Alaskas Sneorkener havde efterladt Meldinger, skrevet i Kode, samt om, hvor en Skat var begravet; men fjendtlige Eskimoer stræbte efter at tage baade Skatten og Guldgravernes Liv. Resultatet blev, at Guldgraverne sejrede.

1. Gjentofte Trop

har nu revet deres gamle Tropshus »Skansen« ned og er i Gang med at opføre et nyt og større Hus paa en Grund Øst for Jægersborg Kaserne.

1. Nørrebro Trop

har i Paasken været en pragtfuld Cykletur igennem nogle af Sydsjællands skønneste Egne.

Frederiksborg Amts Division

har haft en Øvelse med Bernstorff Divisionen i Tokkeboeg Hegn. Sidstnævnte Division vandt.

(Fortsættes Side 20)

Fra Land

PAA
SPEJDERTUR
GENNEM

DANMARK MED

en Afveksling lidt Over-
svømmelse hist og her.
At een af Spejderne gik i
en Grøft med Vand, saa
han blev vaad til Bælte-
stedet, skyldtes vel nok
Utaalmodighed efter
Sommerens Badeliv.

Troppen har en gam-
mel Godsvogn til Trops-
hus, og jeg tror nok,
man tør sige, at naar den
er fædigmonteret, bliver
den Danmarks originale-
ste Tropslokale.

Fra Slesvig rejste jeg til

Esbjerg

— det tjærede Tolvværks, Fiskerbaadene og
Englandseksportens By. Her fik jeg travlt. Fra
18.00—19.30 Ulvemode. 19.30—21.00 Spejder-
møde. 21.00 til Midnat Førermøde. Jeg maa sige,
der er Krudt i Drengene i Esbjerg. De tager ikke
saa tungt paa Tingene, som man ofte ser andre
Steder, de ser med friskt Blik paa, hvad der
foregaar omkring dem, og Følgen er, at de vel
ogsaa opnaar bedre Resultater end saa mange
andre. Som sagt, mange Spejdere i vort Korps
kan lære noget af Esbjergspejderne: Vær vaag-
ne, opmærksomme og tag fat paa Opgaverne
med friskt Humør.

Fredericia.

Byen med Volde og Grave om, stor moderne
Banegaard udenfor Byen, og en Masse Spejdere
og Ulve. Det var mit første Indtryk. Patruljefe-
rere og Patruljeassistenter fra Vejle og Kolding-
troppene samledes med 1. Fredericia til en Pa-
truljeføreraften i Fredericias ovale Tropslokale.
Det var lige akkurat, vi kunde være derinde, da
vi begyndte, og da der saa kom flere og flere i
Løbet af Aftenen, begyndte det at se broget ud,
indtil vi tilsidst kom til at se kroged' ud alle-
sammen. Næste Dag kørte jeg, sammen med nog-
le Fredericia Spejdere til

Toftlund,

hvor jeg lige var inde og trække Madvig af
Dynerne, men saa desværre ikke naaede at komme
tilbage og sige Farvel til ham. Iøvrigt var
Dagen tilegnet 1. Toftlund Trop, hos hvis Primus
motor, Mr. Iversen, vi først havde Troppemøde
hos, paa hans tykke persiske Gulvtæppe inde i
Dagligstuen, og derefter Skattejagt ude i Byens
Opland, der nærmest bestaar af flade Enge med
Masser af Vand og Grøfter og Bække og saa til

Fostbrødrenes Trop,

Bagsværd Kostskole, var jeg ude at have
Troppemøde med et Par Dage efter Hjemkomsten
fra Sønderjylland. Vi gennemgik forskellige
»Numre« til en Divisionsaften, der skulde være
paa Skolen. For Resten har Troppen faaet ind-
rettet sig helt flot i Skolens tidligere Hønselus,
som er en muret Bygning af anseelig Størrelse.
Paa Loftet var der for Dueslag. Nu skal det ind-
rettes til Soverum og Frokoststue for Køben-
havnerspejderne paa Tur i Hareskoven. Der lug-
tede lidt stærkt endnu, da jeg var der, men
Tropsføreren lovede, at det nok skulde komme til
at fortage sig fuldstændigt, naar de nu fik de-
cinficeret og vasket fem Gange endnu. Glæd jer,
Københavnere. Det skal nok blive godt.

Nu gaar Turen til Fyn, hvor jeg i

Odense Kolonnen

var paa Besøg hos samtlige Troppes. Bl. andet
var jeg ude i 1. O.s nye Hus. Kan I huske, det
var det, der var Billede af i Februar Nummeret,
og ved Selvsyn konstaterede jeg, at det virke-
lig er det helt ideelle Tropslokalehus.

Iøvrigt er Odense en meget hyttrig By. 2.
Trop, som I ser et Billede af her, havde en dejlig
Hytte ude ved Slukefter. Der er en hel Sovesal

med Plads til hele Troppen og mange Gæster. 3. Odense har en hjemmelavet Hytte ved Ubberud, hvor jeg overnattede en Nat. Den ligger meget smukt og er en rigtig Skovmandshytte, og endelig er 7. Trop de lykkelige Ejere af en Hytte.

I Odense er der for Resten en Trop, der har alt, hvad der hører til, Tropsfører, Stander, Telte o. s. v., men ingen Spejdere. Det er selvfølgelig en gammel Trop, der har været nedlagt i nogen Tid, og det er nu Meningen at en af Patruljerne fra en af de store gamle Troppe skal gaa over og danne Kernen i den nye Trop. De har bare saa svært ved at blive enige om, hvem det skal være, da de jo er ved at falde over hinanden af bare Iver for at faa Lov til at komme til. Men forhaabentlig faar 4. Odense Trop ogsaa snart Spejdere.

253—215.

Søndag den 28. Februar vandt Lyngby Div. over Hellerup Div. en Øvelse i Slud og Tøsjap i den nordlige Del af Jægersborg Hegn; under Divisionsassistent Bruno Adstoftes dygtige Ledelse.

KORPSET RUNDT

(Fortsat fra Side 18)

1. Fredericia og 2. Odense har afholdt deres aarlige Traditionsevelse. Jy-

derne viste sig at være de stærkeste og sejgeste, og bagefter faldt de deres Arvefjende om Halsen og overrakte dem en Fødselsdagsgave.

Det er en god Skik at Troppene giver hinanden Fødselsdagsgaver! Hva'!

Paa Korpsets primitive Førerkursus

deltog Førere fra følgende Troppe: 1. Hornslet, 1. Hornsyld, 10. Aarhus, 1. Vesterbro, 2. Randers, 1. Frederiksberg, 3. Vesterbro, 1. Gjentofte, 3. Odense, 3. By, 7. Odense, Ørnetroppen, 2. Odense, 1. Esbjerg, Sct. Jacob, 1. Holstebro, Kong Skjolds Trop, Holbæk, 1. Ronne, 1. Broager, 1. Faxe, 1. Roskilde, 1. Skælskør, Ørkild Trop, Svendborg, Gøngerne, Hellerup.

1. Faxe Trop, der blev omtalt i
forrige Nummer

**Nappet
med**

Gevaert
Express Film

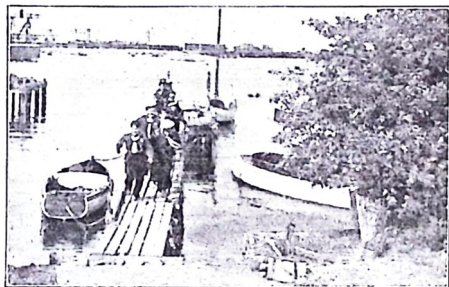
I Søspejdernummeret mangler der en Omtale af en af de ældste og største Søspejdertropper i Korpsset, nemlig Københavns 2. Tropp. Dette skyldes udelukkende Pladsmangel, og vi bringer derfor her en Jubilæumsomtale af Troppen.

Københavns II. Søspejdertropp »Gry«.

Troppen har sin Oprindelse fra en Drengesejlsklub: »Her er vi«, som blev stiftet den 1. Juli 1912 af afdøde Beredermester Albert Eriksen, der var Klubbens Leder. Efter nogle Aars Forløb forandrede denne Klub sit Navn til: Danske Drenges Sejlförörning.

Denne Drengesejlsforening var ikke uden ideel Indstilling, men Prikken over I'et manglede, nemlig: Spejderaanden og Spejderidealene; dette maatte sikkert have været følt af dens daværende Ledelse, som i 1921 ophævede Foreningen og indmeldte den under »De Danske Søspejdere«, som Københavns II. Søspejdertropp »Gry«. I Aaret 1924 fulgte Troppen — sammen med Københavns I. Søspejdertropp — ind i Søspejderdivisionen under Det Danske Spejderkorps, og disse to Tropper danner nu Københavns Søspejderdivision under Ledelse af Divisionschef O. Schou Christensen.

Troppen har en ganske udmærket Station be-

I Land paa Troppens Station

liggende i Sundkrogsgade, hvor der er indrettet Tropslokale, Patruljelokaler, Kabys, Værksteder og Ophalerbedding m. m. — En Tumleplads, hvor Troppens Spejdere under kyndig Vejledning lærer alt i Teori og Praksis indenfor den Gren af Spejdersporten, som de har valgt — Søspejdersporten — med sine store Krav til den enkelte Spejder og sit deraf følgende endnu større An-

svar hos Førere og Tropsraad. En Sport, der i Forbindelse med Spejderaand og Spejderideal, har den største Forudsætning for at gøre Drenge til Mand. — Ja! — »Den gør sin Mand beredt — at møde Livets store Dyst«!

Troppen har gennem Aarene deltaget i forskellige Søspejderstævner og har foretaget mange Langture i de danske Farvande. Ved det 2. internationale Søspejderstævne 1927 i Helsingør var Troppen saa heldig, at den vandt en af Marineministeriet udsat Sølvpokal for Kaproning. Sidste Sommers store Begivenhed indenfor Troppen var de engelske Søspejderes Besøg, hvor Troppen havde den Glæde at have Halvdelen af de engelske Spejdere boende en Uge paa Troppens Station, og hvor det engelske og det danske Flag hver Morgen hejstes paa Stationens Taarn af henholdsvis en engelsk og en dansk Søspejder.

Troppens første Tropsfører var forannævnte, afdøde Beredermester Albert Eriksen, som for sit store Arbejde med Taknemmelighed stadig mindes i Troppen. Efter hans Sygdom og Død i 1931 gik Troppen en Del tilbage; men da dens nuværende Tropsfører, Skolebetjent ved Københavns Navigationsskole, Sætteskipper S. H. Sørensen, i 1932 overtog Ledelsen af Troppen, gik denne atter jævnt og stot fremad, saaledes at Københavns II. Søspejdertropp »Gry« nu ved 25 Aars Jubilæet staar som en Tropp i god Fremgang med en ung, men dygtig Førerstab og med et Medlemsantal af 44 Spejdere.

I Anledning af den danske Søspejderbevægelses 25 Aars Jubilæum ønsker II. Tropp at rette en hjertelig Lykønskning til Bevægelsens Stifter, nuværende Søspejdercommissioner, Kaptajn K. V. Høyer, til Københavns Søspejder-Division ved Divisionschef O. Schou Christensen og dens Raadsformand, Bankkasserer C. Nath samt til Københavns I. Søspejdertropp, dens Tropsraad, Førere og Spejdere, med Tak for godt Samarbejde gennem Aarene og med Ønsket om stadig fortsat godt Samarbejde til Glæde, Gavn og Fremgang for Søspejderbevægelsen herhjemme.

Poul Svarrer.

Standerhejsningen paa de københavnske Stationer finder Sted Søndag den 9. Maj, Helgolandsdagen.

Dermed aabner Søspejderne deres Jubilæums-sæson.

FREDERICIA

Den Folkelige Forsamlingsbygning
Telf. 85 Ved Landsoldaten 1. Kl. Køkken og
Vine. Selskabslokaler. Enestaaende Samling
af historiske Billeder fra Krigen 1848 og 1864
og det gamle Fredericia.

Spejdernes Fotograf Anne Gram

Telf. 838

Fredericia

AARHUS

FOTO Apparater - Fremkaldelse - Kopiering
Forstørrelser - Alt i fotografiske Artikler.
D. A. PALUDAN

Alfred Pedersen
Brunsgade 15, Aarhus
Bæller og Cyklehandsker

det stærkeste

Drengetøj

i Aarhus faar De fra

Eng. Beklædnings Magasin

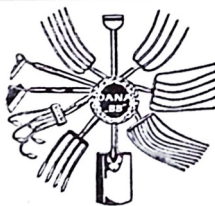
Østergade

Marie Christensens
KONDITORI

Bispetorvet - Aarhus

VEJLE

FOTO-CENTRALEN Johs. Rønvig
Kirkegade 15 (vis a vis Kirken). Foto-Forret-
ningen for den kritiske Amatørfotograf.

**„Dana“
Redskaber**

forener Lethed med
Styrke og leveres
med Garanti.

Faas overalt.

¹/₅ BRØDR. BRINCKER

Greisdal Hammerværk pr. Vejle

»Skyggerytteren« af Knud Overs.

Knud Overs har begaaet en ny Bog »Skygge-
rytteren«, som er udkommet hos Jespersen &
Pio.

Den er ubetinget bedre end hans første Bog
»Maalet«. Overs er ude over de første Begyn-
dervanskeligheder, og hans Behandling af Stof-
fet i »Skyggerytteren« er saadan, at hans unge
Læsere kun har Grund til at være tilfredse.

Han har haft den morsomme Idé at hente
Handlingen til Bogen fra det daglige Liv, og
Overs har behandlet sit Stof paa en saa spæn-
dende Maade og gjort det saaledes, at han har
sine Læsere med hele Tiden.

Bogen og Maaden, den er skrevet paa, virker
i sin Stil og sin Opbygning helt ny — f. Eks.
hans Skiften Billeder i Situationerne virker som
paa en Film: ægte og naturlige. Knud Overs
kan skabe Spænding og Fart i Handlingen
og saa skal de danske Drengs finde Udvej til at
faa læst hans Bog — selv om det skal være i
Skolepulten i Regnetimen.

Hyldgaard.

»Lotte Lige glad«.

Karin Michaëlis har skrevet en helt igennem
fornøjelig Børnebog med Titlen »Lotte Lige-
glad«, som er udkommet paa Gyldendals Forlag.

Det er en Københavnerfortælling om Beboerne
i et Hus i Nyhavn, der bliver sat paa den an-

ODENSE

N. C. Rasmussens rene Druevine

anbefales

Odense Firmaet grundlagt 1879

N. H. Hein - Østergade - Telf. 5180-5199

TRÆLAST

Kør paa Falk Cykle. Cykler og Reparatio-
ner bedst og billigst hos K. Frederiksen, Kla-
regade 34. Odense. Telf. 3280.

Sydfyenske Jernbaner

yder Spejdere paa Udflugtsture Befor-
dring til ¹/₂ Selskabsrejsepris.

Forlang Tilbud - Telf. »Sydfyen«, Odense

den Ende af fire Gavtyve-Børn fra Kælderlejligheden. Den ene hedder Smut, han er ikke mere end 6 Aar og dog Nyhavns største Slagsbror, den anden Anton, 13 Aar og Mester i at løse Kryds- og Tværsopgaver, den tredje Fylgja, hvis huslige Interesser er udprægede, og den fjerde lille Lotte Lige glad. Da deres Mor rejser bort, faar de Lov til at regere, og de følger naturligvis troligt det gamle Ordsprog: Naar Katten er ude, men med virkelig Fantasi. Kryds- og Tværs-Mesteren vinder en Dinér med seks Retter til to Personer og paa den inviterer de fire Søskende hele Huset. Det er ikke nogen kedelig Middag.

»Peter« af Jørgen Brun er en tragisk og iøvrigt temmelig almindelig Bog. Peter har ingen Mor, og han og hans Far flytter rastløs rundt i Danmark. Endelig finder de et Sted, hvor de bliver boende. Her gifter hans Fader sig igen, men paa Bryllupsrejsen bliver Faderen dræbt ved et Ulykkestilfælde. Peters Fortvivlelse er grænselos, men en god Kammerat, han har fundet, trøster ham. Stedmoderen faar en lille Dreng, og paa den Maade bliver Peter ligesom i Familie med hende. (Hasselbalchs Forlag).

G. H.

En Spejder

søger gerne nyt Terrain og ny Natur.
SVERIGE lokker med sine rige Muligheder og billige Rejser og Levnedsmkostninger. Brochurer, Kort og alle Oplysninger hos

SVENSKA STATSBANERS REJSEBUREAU
og øvrige Rejsebureauer

I Lejren bruges kun

Wolff & Arvé^S

Leverpostej
Bayerske Pølser
Fiskeboller
Marmelader
Ærter, Bønner etc.

Faas hos alle Købmænd

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækker,
det er altid friskt og det er
sundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT

POUL HOLM

Silkegade 11 Telf. 3082

Fodbolddragter og Støvler.
Gymnastikdragter og Sko.
Alt til Athletik.

Forlang
Katalog

10 pCt. Rabat til alle
Spejdere.

I Bjergkongens Vold

Det var den sidste Sommerferie før Studentereksamen. Den Ferie, der nydes mere end nogen anden.

Samuel, en Klassekammerat, var paa Besøg i mit Hjem, og vi fik Tiden til at gaa med at foretage smaa Udflugter i Bjergværksbyens idylliske Omegn. En Dag gik vi saaledes ud til et af Grubefelterne med det faste Forsæt, at se at faa Lov til at komme ned i en af Gruberne.

Der var en egen Stemning over dette Grubefelt, paa den Tid. Det var endnu gammeldags Mennesker, der arbejdede her, med gammeldags Værktøj. Her hvinede Hejseværket og »Vendestolen« og der fo'r »Bjerghunden« tudende op og ned ad sine bugtede Jernskinner og udspejlede sit Bytte af sort, glinsende Malm og ubrugelige Stenbrokker. Disse Brokker taarnede sig op i vældige aflange Pyramider, og under deres kolossale fremvæltende Masser knækkede store Graner som Tændstikker.

Vi ankom til Grubefeltet netop som Klokken paa Herregaarden ringede til Aften, og Arbejderne kom gaaende i lange Rækker fra Skakterne. Det var høje, statelige Skikkelser, de fleste med langt Skæg, og de lignede trods deres underjordiske Arbejde en Række Profeter fra det gamle Testamente. Jeg kendte flere af dem, og ham med det længste Skæg syntes jeg bedst om. Han hed mærkelig nok Abraham, og det blev ham, der lovede at blive vor Vejviser og indvie os i Underverdenens Mysterier. Men Abraham skulde spise først, og imedens fordrev vi Tiden med at gaa op paa en af de højeste Stendynger. Selv Kong Kheops kunde ikke have følt sig stoltere, da han stod paa Toppen af sin færdige Pyramide, end vi følte os, mens vi lod Blikket glide ud over Skove, Moser og Bjerge og sendte en Hilsen til den lille By, som laa og soliede sig i Aftenlyset, sammenpresset paa en Odde ude i Søen.

Nu kom Abraham ud af sin Hytte. Han saa ikke meget større ud end Manden i et Vejrhus. Vi var helt matte i Knæene, da vi var nede igen, og fulgte i Abrahams Spor hen imod den ældste af Grubeskakterne. Vi havde haabet at skulle køre ned i en Elevator, men det blev der ikke noget af.

»Her findes ikke anden Elevator end »Bjerghunden«,« sagde Abraham, og et Blik paa dette Vidunder, der stod og hvilede sig i en Skaktaabning, overbeviste os om, at en saadan Tur kunde blive mere end eventyrlig.

Af Axel Hambræus

»Hvordan skal vi komme ned?« spurgte Samuel. »Ad Stigen,« var Abrahams eneste Svar. »Og hvor dyb er Skakten?« spurgte Samuel. »Ett hundrede og fyrretyve Meter.« — »Hvor høj er Stendyngen der?« spurgte jeg. »Fyrre,« svarede Abraham. Samuel og jeg udvekslede et Blik. Den ene af os havde ug i Gymnastik og den anden havde ug+, og begge havde vi den samme Respekt for Stigen i Gymnastiksalen, naar man entrede den med Hovedet først, enten det gik op eller ned. Men vi blev stiltiende enige om ikke at sætte vort gode Rygte paa Spil. Saa hellere en ærefuld Død!

Imidlertid opfattede Abraham hverken de meget talende Blikke eller vor ærefulde Beslutning. »Det er denne Vej!« sagde han og tog fat i en Stige, der ragede op af et Hul i Jorden.

»Staar den lodret hele Vejen?« spurgte jeg. »Hvordan vilde du ellers have, den skulde staa?« svarede Abraham og forsvandt i Hullet. Samuel krøb efter. Høfligheden bød mig at lade min

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI^s
Bouillon-Ferninger

Gæst gaa først! Han tog et krampagtigt Greb i det øverste Trin og satte med stor Forsigtighed først den ene saa den anden Fod paa Stigen, kastede derpaa et Blik, først ned i Hullet derpaa op paa Stendyngen, lod derpaa Øjnene glide en Gang Horisonten rundt, hvorpaa han med glødende Patos deklamerede:

Farvel du skønne Himmel,
farvel du grønne Jord,
nu rejser jeg til Bjerget,
hvor Bjergkongen bor.

Derefter trykkede han sit temmelig omfangsrige Legeme ind til Stigen, og lod sig langsomt, meget langsomt glide nedad. Skønt jeg var lige-saa mager som Samuel var fed, kunde jeg dog ikke frigøre mig fra den Tanke, som han aabenbart ogsaa havde haft, at Stigen ikke kunde holde under os. Thi brast den under Samuel, fulgte vi alle med ned i Dybet. Nu var det min Tur til at sige Farvel til Verden. Mine Øjne var netop i Højde med Marken, da jeg opdagede en lille Bellis, der voksede i en Klippespalte. Jeg strakte Haanden ud og tog den med paa Vejen ned i Underverdenen. Der gives i Livet visse Øjeblikke, da en ubetydelig Ting kan symbolisere en hel Verden.

Nu hørtes Abrahams dybe Røst kommandere holdt. Vi var naaet til det Punkt, hvor vi ikke mere kunde se. Skaktaabningen var saa højt oppe, at vi lige kunde ane den som en lysende Plet over vore Hoveder. Det dryppede og løb ned ad Bjergvæggene, og Stigetrinene var kolde som Is at holde paa. Abraham skulde tænde sin Lygte. Vi havde med en vis mistænsksom Undren betragtet denne Lygte. Den var lavet af et Bukkehorn, fyldt med Olie og lukket til med en Træplok. Gennem Træplocken var stukket et Messingrør, hvori der var en Væge. Abraham holdt Lygten i Haanden og vi saa ved dens urolige Lys Skakten fortabe sig som et bundløst sort Hul nedefter.

Nu gik det nedad igen. Efter en Tids Forløb kommanderede Abraham atter holdt. »Hør her

en Gang! Hører I, hvad jeg siger?» — »Ja,« svarede vi paa een Gang, som ængstelige Smaabørn. »Nu holder Stigen op,« raabte Abraham, »men der hænger en anden Stige til venstre, og naar den ikke er længere, kommer der en ny til højre, og saaledes fortsætter det skiftevis Røsten af Vejen nedad!« — »Det skulde han have sagt i Forvejen,« hørte jeg Samuel mumle nede i Dybet.

»Nu kravler jeg over paa den anden Stige,« hørtes atter Abrahams Stemme. Vi følte os overladt til vor egen Skæbne som et Par skibbrudne, da Abraham var ovre. Jeg var et Øjeblik bange for Samuel, men han klarede Skæret bedre end jeg havde troet, og nu var det min Tur.

»Pas paa det sidste Trin!« raabte Abraham. — Sidste Trin! Jeg følger med Foden i Dybet under mig. Der var vist ikke flere Trin. Jo, eet til! — Og eet til! Men nu var der ikke flere, og som en druknende greb jeg fat i Venstrestigen. Og saa kom der en Højrestige og saa en Venstrestige igen. Der kom saa mange, at man glemte til sidst at tælle dem. Og stadigvæk gik det nedad. Eethundrede og fyrretyve Meter! Og Stendyngen var kun fyrre! Jeg prøvede paa at indlede en Samtale med Samuel, men han svarede ikke, og hans Tavshed gjorde mig en Smule ængstelig.

Det føltes som om vi havde klatret i en Evighed, — som Straffefanger i en Trædemølle, da de sidste Trin holdt op under os og Abraham raabte: »Nu hviler vi os.« Samuel sank ned paa en Klippeblok. »Herfra kommer jeg aldrig levende op,« stønnede han. Abraham grinede: »Jo, jo, men det slider jo paa Arme og Ben, naar man ikke er vant til det.« Jeg prøvede paa at sige en Vittighed, men folte pludselig saadan en underlig Kildren i Maven, der mindede mig om en Nat jeg var søsyg paa den botniske Bugt.

»Her kan I se jer om et Øjeblik,« sagde Abraham, »og saa skal vi se at komme videre nedad!«

»Nedad!« Samuel fo'r op. »Er vi ikke nede endnu?« Abraham lo med sin rullende Latter. »Jo, vi er firs Meter nede, men har endnu tres til vi har naaet Bunden!« — »Nej — ved alle Guder,« skreg Samuel, som var Specialist i græsk Mytologi. »Jeg har faaet nok, jeg gaar ikke et Trappetrin længere ned!« — »Ja, ja, saa maa vi vel nøjes med denne Etage,« sagde Abraham. Og saa begyndte vi en underlig Vandring, igennem Gange, op og ned af mindre Skakter, store og smaa, gennem ganske smalle Aabninger i Klippen og til sidst standsede vi i et mægtigt Rum.

»Det her kalder vi Gravkirken,« sagde Abraham.

»Se,« sagde Abraham, og svingede med Lygten. Og vi saa vore Skygger som kæmpenæs-sige Bjergtrolde sno sig rundt paa Gravkirkens Vægge.

Hos **HENRY HANSEN**
 køber De med største Fordel
GÖRICKÉ OLYMPIC CYKLER
NØRREVOLD 82
 vis à vis Nørreport St. **Palæ 4045**
 RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

INGEN UDFLUGTER
 uden Thyge Ludvigssens
Cosmossalt
 i den praktiske og
 hygiejniske Drysseaase
25 Øre i Butikerne

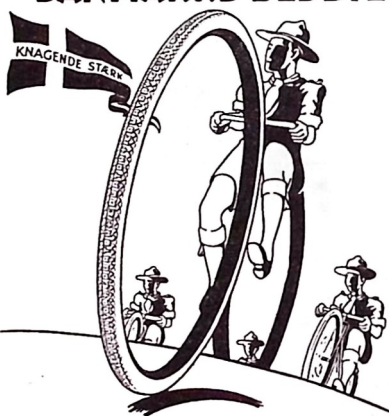

Kun rigtig med dette
Varemærke

Sy selv Deres Slips!
 Største Udvalg i Slipsstoffer.
 Mønster medfølger
HANS BACH, Gl. Kongevej 86
 Telefon C. 2919

DANMARKS BEDSTE

SCHJØNNING & ARVÉ'S
 CYKLEGUMMI

»Hør!« sagde Abraham, og vi lagde ligesom han Øret ind til Bjergvæggen. Derinde hørtes en Brusen som af et indelukket Vandfald. »Det er en stor Vandaare,« sagde Abraham. »Hvis denne Bjergvæg blev sprængt i Stykker, vilde hele Gruben blive sat under Vand.«

Saa vandrede vi videre gennem et Virvar af Gange. Abraham førte os til de mest malmrige Steder, hvor Malmen indeholdt indtil 92 % Jern. Han skulde netop til med sin Hakke at bryde et Par glinsende Malmstykker løs, som vi skulde faa til Minde om Turen, og havde stillet sin Lampe opad Væggen. Jeg vilde gerne se lidt nærmere paa den smukke Malm, men kom til at støde til Lampen med Foden, saa den faldt ned i en lille Rendesten og slukkedes.

Abraham forsøgte at tænde Lampen igen, men den vaade Væge trodsede alle Forsøg med de faa Tændstikker, vi havde tilbage, og der stod vi — i Mørke.

»Jaha,« sagde Abraham, »saa maa jeg vel hellere gaa op og hente en anden Lampe.« Vi vilde følge med, men Abraham turde ikke paatage sig det Ansvar at føre os af Sted igennem Mørket. »Jeg har gaaet her i fyrretyve Aar, og finder sagtens Vej uden Lys. Men med de unge Herrer er det en anden Sag. Jeg er tilbage om tyve Minutter.« Saa forsvandt han. Vi hørte Ekkoet af hans jernbeslaaede Støvler fortabe sig i Gangene. Saa blev det stille som i Graven.

»Tyve Minutter er jo ikke saa længe,« sagde jeg. — Men Samuel var af en anden Mening. »Det her er jo det rene Vanvid,« udbrød han. »Ser du ikke noget?« spurgte han. Jeg spekulerede paa, hvad der vel kunde være at se i et saadant Mørke, men et Øjeblik efter lagde jeg ogsaa Mærke til, at det ikke var fuldkommen mørkt i Gruben. »Jeg ser Ild og Flammer,« raabte Samuel. Hans Stemme var ophidset. Ja, nu saa jeg det ogsaa. Ikke Ild og Flammer, men underlige fantastiske Skikkelser og Figurer. Mine Øjne søgte et fast Punkt, men kunde intet finde. Jeg opdagede, at Mørket var ikke fuldstændig tæt. Der var stadig Lys. Blændende, stikkende, fortærende Lys. Jeg lukkede Øjnene, men Lyset trængte igennem. Det var umuligt at blive dette forfærdelige Lys kvit. Den kolde Sved brød frem paa min Pande og jeg hørte Samuels Tænder klapre i Munden paa ham.

Da Samuel havde sagt det om Ilden, fo'r der en Tanke igennem min Hjerne, men den var knapt færdigtænkt før Samuel siger: »Tænk hvis Abraham kom ud for et Ulykkestilfælde. Tænk hvis han nu gik vild eller mistede Fodfæstet paa Stigen og nu ligger sønderknust i Bunden af Gruben tres Meter under os!«

Denne Idé voksede lidt efter lidt i vor Fantasi og blev til sidst til fuldkommen Vished.

Hvordan skulde nogen i dette ægyptiske Mørke kunne finde op af Gruben, som var værre end Kong Minos' Labyrinth. »Vi bliver nok nødt til at blive her hele Natten,« sagde jeg. Og efterhaanden som Tiden gik, lod det virkelig til at det skulde blive Tilfældet.

Deroppe sværmede unge livsglade Mennesker og morede sig med at spadsere rundt i Herregaardsparken og høre paa Musik, medens to Gymnasiaster var levende begravede og en gammel tresaarig Grubearbejder laa knust paa Bunden af Grubeskakten.

Alt efter som Timerne gik, blev Synerne og Lydfornemmelserne stærkere og stærkere. Vi horte den store Vandaare, »som ikke lod sig standse,« og vi syntes saa bestemt at Lyden fra den voksede i Styrke. Bjergvæggen vilde nok snart knuses og vi vilde lide en ynkelig Druknedød som et Par Kattckillinger i en Sæk — en lidet ærefuld Død for Gymnasiaster!

»Skal vi ikke prøve at sove lidt!« foreslog jeg, da Klokken vel kunde være saadan omkring ved Midnat. »Sove!« Samuel lo haanligt, »sove med en saa brændende Tørst!« »Jamen kære Ven, her findes jo Vand.« Det havde vi ikke tænkt paa før. Vi famlede os frem til en Vandstraale, som Abraham havde vist os. Den sprang frem af et Borehul og dannede den ulyksalige Rendesten, der havde slukket Lampen.

Men næppe havde Samuel smagt paa Vandet, før han konstaterede, at det havde en højst ejendommelig Smag. »Pas paa,« sagde han, »det er ikke rigtigt Vand. Det smager som om der var Olje i det, maaske det er fuldt af Gift!« Og som for at bekræfte dette fik han pludselig et voldsomt Kvælninganfald. Den kolde Sved, som vi denne Nat havde rigelig Anvendelse for, brød frem paa hans Pande. Han maatte lægge sig ned, og jeg sad Time efter Time og vaagede ved hans Side, medens han havde voldsomme Anfald af Mavesmerter og Gang paa Gang forbandede hele Situationen og strøede om sig med Citater fra den græske Mytologi.

Pludselig fo'r han op. Hans unaturlig skarpe Hørelse havde opfanget en Lyd. Jeg folte i Mørket, hvordan jeg blegnede. Et vanvittigt Bulder hørtes paa Afstand. Det kom nærmere. Det var som om hele Gruben var ved at styrte sammen. Vi søgte og fandt hinandens Hænder. Vi vilde i det mindste dø sammen. Og nu brød Ilden løs i Gruben. Luerne kom brølende imod os. Vi skjulte Ansigtet i Hænderne for ikke at se Ødelæggelsens Vederstyggelighed.

I denne Stilling fandt Abraham os, som han kom traskende paa sine store jernbeslaede Støvler med en nytændt Lampe i Haanden. Han havde holdt sit Løfte og var kommet tilbage i Løbet af tyve Minutter!

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31
Central 15.321

Den fineste Mælk og Fløde
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk stammer udelukken-
de fra Besætninger, der har bestaa-
et Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 38510 (Ledn.)

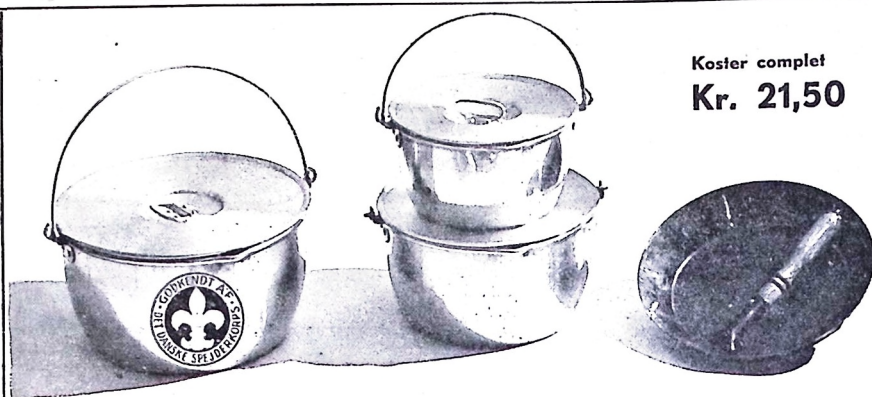
Drenge og Piger — bed Mor om

Toms

PAALEGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (op-
fundet og mønsterbeskyttet af TOM)

Nydes af alle som det bedste Paa-
læg og som den rene og fineste
Spisechokolade.

i Pakken 5 Plader
25 Øre
Købes om og om igen!

Koster komplet
Kr. 21,50

Patruljekogesættet ^(Aluminium) består af 3 Kogekar:

20 — 24 — 28 cm m. Patentlaag og Bøjlehank
samt solid Jernpande m. aftageligt Skaft. — *Enkelte Dele kan faas*

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

C. 10.909

Skindergade 27 • København

C. 11.203

Patruljekogesættet.

Ved Korpsets primitive Førerkursus i Gilwell-hytten i Aar stiftede de deltagende Førere nærmere Bekendtskab med det Kogesæt, som Korpsets Depotudvalg særlig anbefaler som det eneste helt rigtige Patruljekogesæt.

Der hører til Patruljesættet tre Kogekar med Laag og en Jernstegepande. Karrene er fremstillet i ret svær Aluminium med al mulig Hensyntagen til nødvendige Rumindhold — Stegepanden er selvfølgelig af Jern.

Det hører til hvert af Patruljesættets tre Kar stærke Laag, der med Fals slutter tæt i Karrene. Af praktiske Hensyn er de tre Kogekar med Laag til at stille ind i hinanden, og Stegepandens Hank er aftagelig, saaledes at alle fire Dele med Tilbehør samlet i den dertil hørende Lærredspose ikke fylder mere end Rumfanget af det største af Kogekarrene.

Det man især vil bemærke, er Karrenes afrundede Kanter — der findes ingen Kroge, hvor Snavs kan samle sig — kun jævne blanke Flader. Tidligere ansaa man Hanne, der kunde klappes ind over Laaget, for en praktisk Foranstaltning, nu har man atter indset den gammelkendte Bøjlehanks Berettigelse — dog er der her en

lille men god Nyhed, idet Kogekarrets Hanne i deres Fastgørelse til Karrene er saaledes konstrueret, at de i deres Hvilepunkt vil staa ret over Karret. Hanne kan altsaa ikke glide ned mod Ild eller Gløder.

Det er nødvendigt at have tre Kogekar — et til Kogning af Kartofler, et til Forretten (Sød-suppe o. l.) og et til Jævning, Sovs, Mælk eller lignende. Stegepandens Hank er som nævnt aftagelig, men Hankens Jernbeslag og den Fatning, Hanne fastgøres i paa selve Stegepanden, er saa solide, at man med denne Konstruktion af Stegepanden nu helt undgaar det blandt Lejr-folk saa udmærket kendte »at Panden vendte«.

Patruljesættet har jo ogsaa den Fordel, at et enkelt lille Kar kan medtages, naar Forholdene kun fordrer dette.

Man anvender nu ved al Letvægtsudstyr — Aluminiumskogegrej. Aluminium har en udmærket Varmeevne og kun en Trediedel af Jernets Vægtfylde. Aluminiumskarrene rengøres i varmt Sæbevand og eventuelt Skurepulver — brug helst ikke Sand eller Jord, det giver nogle slemme Ridser. Kali- og Natronlud, samt Salt-syre opløser Aluminium. Sodaopløsninger angriber Aluminium.

Vilhelm Andersen,
Hyttevagter.